

Arte frumoase

Timp și text în ierarhia luminii

Elite Art Gallery din Capitală aduce toamnei care a început cu zăpezi de septembrie și soare blond apoi, o scară a luminii-pictură monocromă realizată de pictorul-scriitor Constantin Severin, membru al Asociației „European Artists“ din Germania, respectiv, fondator al grupului 3rd Paradigm International Artists.

A avut nenumărate expoziții în mari centre culturale europene și este cotate printre pictorii unici în timpul nostru, care parcă nu vrea să mai știe de excepții într-o ierarhie a valorilor care plasează România pe treapta cea mai vizibilă din ierarhia luminii. Cele 18 tablouri în ulei din actuala expoziție stabilesc prin splendida lor afundare în oglinzi galben-roșii, o „Ierarhie a luminii“ în care se întrepătrund mituri și legende ale acestui pământ (al nostru) căruia i-a fost și-i va fi de-a pururi dor de ceruri.

Bucurându-se de o mare și justificată recunoaștere internațională, pictura lui Constantin Severin pare o stranie tălmăcire a timpului niciodată încremenit în curgerea lui prin albia-text fără cuvinte dintr-o poveste scrisă cu ape de soare. Este o onorantă carte de vizită prin care arta românească se recomandă în lume, o pictură cu totul aparte pe lângă care nu poți trece grăbit și, mai cu seamă, indiferent. Întâlnești aici casa soarelui (porțile maramureșene îi stau de strajă de veacuri), simbolurile creștine încrustate în lemnul pistolnicilor, simbolurile vieții de fiecare zi care n-ar fi ce este fără truda mâinilor bătătorite care știu și caldul mângâierii, și taina lemnului preschimbat în furcă de tors, lingură, vârtelniță, război (de țesut, desigur, nu de acel secerător de vieți).

Între lucrările grupate sub însemnul „Text și timp“, reține atenția un Ianus bifrons, figură familiară celor care nu se simt într-un muzeu ca în exil într-un timp fără texte de înțeles, cu un ghid, numele său Leonardo Da Vinci. Ceea ce frapează la acest Ianus este chipul (același!) prins în lumini diferite.

Să fie un memento gen „oameni, atenție, pericol!“ când parcă noi înșine, privindu-ne-n oglindă, vedem cum chipul nostru știut înfloarește, ori se stinge, ori arde-n rug de patimi sub dura lex ce-nscrie triumfală celesta ierarhie a luminii!

Este un foarte bun prilej să ne privim sufletul în oglinzile de puritate ale acestor tablouri monocrome ca niște ape de luminii curgătoare, adânci, în care, de vom privi cu sufletul, nu se poate să nu ne recunoaștem. Nu, să nu ne temem de Ianus! Să alegem dintre chipurile sale pe acela care corespunde cel mai bine luminii din noi. Cam asta mi se pare a fi și demersul artistului-pictor-scriitor: să ne pierdem într-o culoare până la a deveni lavă și mai apoi să aflăm în această alcătuire de Ianus un singur chip.

Paula ROMANESCU
(Viața Medicală, nr. 47, noiembrie 2013)